

VECKOBLADET

Nr 22 webbform

090619

Sommarlov

Nu tar Veckobladet sommarlov!

Vi vill tacka alla skribenter och läsare för visat intresse under våren och önskar er alla en god sommar.

Höstsäsongen tänkte vi inleda den 21 augusti.

red

Kulturtips

Roffe Wikström med band

S:t Gertrud/Malmö - onsdag 24 juni. [Läs mer](#)

Fedra

Direktsänt från London National Theatre, Helen Mirren gör sin första teaterroll på sex år.

Direktsändning på Kino i Lund och Spegeln i Malmö 25 juni kl 19.30. [Läs mer](#)

Lekplats Malmö

För första gången i Malmö möts skådespelare, regissörer, dramatiker, musiker, dansare, filmare och klubbaktörer i scenkonstexperimentet Lekplats. Världspremiär 27 juni på Bastionen för en föreställning skapad på 36 timmar! [Läs mer](#)

Pelikanen

En sommar-ryrsare av August Strindberg. Premiär midsommarafton 19 juni på Skillinge Teater, spelas t o m 9 augusti. [Läs mer](#)

Magi: Unplugged

Förra årets succéshow med Malin Nilsson toppad med nya galenskaper, på Skillinge Teater 30 juni - 9 juli [Läs mer](#)

Peter Söderholm

Så tog vi avsked av Peter. Vi var många och det var mycket musik, för Peter hade många vänner av de mest skilda slag och musiken var en viktig del av hans identitet. Han stod som musiker i telefonkatalogen, även om han likt de flesta musikanter normalt inte kunde försörja sej på den verksamheten.

Sist han spelade med Röda Kapellet ledde han den lilla trumsektionen i Stoppa matchen-aktionen, trots att han var märkt av sin sjukdom och förtvivlad av sorg efter sonens död.

Han kom till Skåne redan som foster men också det finska arvet ingick i identiteten. Han deltog i Röda Kapellets finska program på Kulturnatten för ett antal år sen, i Stadshallens sessionssal och tillsammans med tonsättaren Kaj Chydenius och poeten (med mycket mera) Lars Huldén, med egna eller släktens rötter i Österbotten, precis som Peter. Efteråt berättade han förtjust:

– Min svärmor brukar beklaga sin dotter som har råkat ut för en slarver som jag. Men när jag berättade att jag hade uppträtt ihop med Lars Huldén var hon impad.

Några rader av en annan finsk poet, Tua Forsström:

Kroppen går sönder lätt

Jag tror att du är nånstans utan allt

och nästan aldrig gråter

Haren torkar med trasan ivrigt, dess

oförvillade blick

Jag vet att du är nånstans ganska nära

här och i mörkret glänser

Gunnar Sandin

Twitterrevolution #1?

Det kan vara som två journalister i Washington Post skriver att en opinionsundersökning (sponsrad av Rockefeller Brothers Fund) i Iran veckorna före valet faktiskt visade att Ahmadinejad skulle vinna med över 70% procent av rösterna. Det kan vara så att den iranska administrationen ändå för säkerhets skull manipulerade röstresultaten för att vara säkra på att deras favorit skulle vinna. Opinionsundersökningen skall ha visat att de enda kategorier som hade en majoritet för Moussavi var universitetsutbildade, studenter vid universitet och mycket välbärgade personer. Moussavi själv och hans fru Zahra Rahnavarad är båda universitetsprofessorer och deras äldsta dotter är kärnfysiker. Moussavi fick enligt de offentliga resultaten en tredjedel av rösterna. Det är kanske inte en tillfällighet att bara en tredjedel av iranska hushåll är uppkopplade till internet. De övriga två tredjedelarna är hänvisade till den information som sprids av hårt statskontrollerade radio och TV. Det är känt att Ahmadinejad har sitt största stöd på landsbygden. Det kanske räcker. För mullorna är detta uppenbarligen ett dilemma. De kanske trots allt väljer att stöda Moussavi fast han inte har en majoritet av folket bakom sig men en minoritet som är välinformerad och inflytelserik. Det är nog klokt av president Barack Obama att uttrycka sig försiktigt i denna fråga. Vad han sagt är väl egentligen bara att ett folks åsikter inte skall tystas med våld och att ur USA:s synpunkt är det ingen skillnad om Moussavi eller Ahmadinejad blir president. Men spännande är det.

Erik Kågström

Vi betalar inte! Vi betalar inte?

Lyssnade ett slag på fullmäktiges budgetdebatt, på avsnittet om kommunens finansiella mål. Det var faktiskt intressant. Den borgerliga majoriteten föreslog att målet om ett överskott om 2 procent skulle stå kvar trots att de, med hänvisning till krisen, föreslog en underbalanserad budget. Mats Olsson (V) invände högst befogat att det var löjligt med ett mål som alla var överens om att det inte skulle uppnås, något som inte ens hade gått under brinnande högkonjunktur. Det skulle inte öka folks respekt för politiker. Målet borde i stället vara balans över en konjunkturcykel. Och han åberopade regeringens eget finanspolitiska råd som efterlyser kommunal expansion som ett sätt att mildra krisen.

Det blev en intressant debatt mellan oppositionspartierna. Anders Almgren (S) och Anders Ebbesson (Mp) menade med olika emfas att strävan efter budgetdisciplin måste markeras.

Mina sympatier låg hos Mats. Men jag såg ett problem: vem definierar vad som är en konjunkturcykel? Skulle inte det bli en politisk stridsfråga? Ekonomihistoriker (såna som Mats) kan förstås fastställa det efteråt. Men medan det pågår? Själve Adam Smith visste ju inte att det var en industriell revolution som han deltog i.

Fast lösningen på Lunds ekonomiska problem är kanske enkel. Den har formulerats i titeln på en fars av Dario Fo. Kan Saab få 75 procent av sina skulder eftersänkta borde väl Lund kunna få det?

Grr

Veolia backar i Israel

Den minnes gode VB-läsaren erinrar sig att Demokratisk Vänster i början av året lämnade in en interpellation till kommunfullmäktige där vi tog upp bussbolagets Veolias spårvägsprojekt i Al Quds/Jerusalem. Veolia är entreprenör för en stor del av Skånetrafiken och kör också på kommunens uppdrag servicelinjerna i Lund. DV ställde frågan till m-kommunalrådet Avenborg huruvida han var beredd att framföra kommunens protester mot Veolias samverkan med den israeliska ockupationsmakten i ett projekt, vars syfte är att stärka ockupanternas grepp över palestinskt område.

Inte helt oväntat var Avenborg inte beredd att protestera. Att Lund har en entreprenör som bidrar till förtrycket av det palestinska folket bekymrade honom inte det minsta.

Kanske bottnade kommunalrådets ovilja mot att protestera helt enkelt i att han var rädd för att protester kan få effekter. För det kan de få. I varje fall ibland, vilket följande notis, hämtad ur *Broderskapstidningen* nr 24, visar. Notisens rubrik är "Veolia drar sig ur projekt i Jerusalem".

"Spårvägsprojekten i Jerusalem och Tel Aviv har stora svårigheter. Det franska företaget Veolia som skulle sköta tågsystemet när det är färdigt har hoppat av. I Tel Aviv har tillståndsfrågan fastnat i byråkatin. Veolia försöker nu sälja sina fem procent i det israeliska spårvägsconsortiet. Det franska företaget är under stark press att lämna Jerusalemjobbet och har förlorat stora projekt i Europa, bland annat i Stockholm, förmodligen på grund av engagemanget i Jerusalem. Enligt tidningen Haaretz är detta den verkliga orsaken till att Veolia hoppar av. Också i Jerusalem har projektet försenats på grund av byråkratisk krångel."

Den som vill läsa mer [hänvisas till](#)

un

Demokratisk Vänsters profil i Lunds budget

Efter 19,5 timmars debatt klubbades på onsdagen vid 18-tiden Lunds kommuns budget för nästa år. Det blev borgarnas förslag rakt över som gick igenom. Det är en budget för social nedrustning och ekologisk ohållbarhet.

Detta är inte rätt plats att göra en fullständig redovisning av redovisning av Demokratisk Vänsters budgetförslag (än mindre skildra övriga oppositionens alla ställningstaganden). Fast nog finns det goda skäl. Sydsvenskan skrev nämligen samma dag som budgetmötet inleddes att DV inte hade något eget budgetförslag. Vilket i högsta grad var felaktigt. Vad DV:s företrädare, Sven-Bertil Persson, sagt till tidningen var att DV inte hade något eget budgetförslag till det **kommunstyrelse- sammanträde** som föregick fullmäktigemötet. Anledningen till detta är helt enkelt att DV saknar förslags- och rösträtt i styrelsen. Till denna information lade Sven-Bertil att DV kommer att ha en hel del förslag gemensamma med övriga rödgröna partier, i skoldelen närmast V, men att vi givetvis ger en speciell DV-profil åt vår budget med egna förslag. Innebörden av detta missförstods av tidningen.

Mindre till bilar, mer till parker

DV:s budgetprofil kan sammanfattas med att vi la ett budgetförslag för ett solidariskt, rättvist och ekologiskt hållbart Lund.

Bland de förslag som var DV:s "egna" märks bland annat en förhållandevis kraftig omflyttning av investeringspengar från kapacitetsökningar för biltrafiken till investeringar i parkförnyelse, inklusive lekplatser samt satsning på att rusta upp vattenanläggningarna på Klostergårdsfältet och i St Jörgens Park. (I detta yrkande instämde glädjande nog V och MP). Två miljoner ville vi också avsätta för att Lunds kommun äntligen ska komma igång med den inom gång- och cykelområdet viktigaste satsningen av alla: att fysiskt skilja gångbanor från cykelbanor. På driftbudgeten yrkade vi på ytterligare 3 miljoner till park- och leksplatsunderhåll, samt förbättrad underhåll av gång- och cykelbanor. Vidare ville DV avsätta pengar för Lunds deltagande i Earth Hour nästa år. (Kommunen deltog i år, men det var ett synnerligen passivt deltagande).

Satsning på utbildning, arbetsmarknad och äldreomsorg

DV vände sig också, tillsammans med den övriga oppositionen, mot nedskärningarna inom den sociala sektorn, inklusive den kraftiga bantningen av arbetsmarknadsprojekten. På skolans område ville vi påbörja compensationen för de nedskärningar som gjort under de senaste åren, och vi yrkade på en kraftig höjning av anslagen till Komvux, vilket även var en S-yrkande. Inom äldreomsorgen ville vi tillsammans med de andra rödgröna partierna ge anslag för kvalitetshöjning och stoppa fortsatt utförsäljning av verksamheten till privata storföretag.

Ingen höjd kollektivtrafiktaxa – och begränsad höjning av koloniarrendena

Beträffande taxan i stadstrafiken och färdtjänst yrkade DV (liksom V) att den inte ska höjas. S och MP ville höja kontanttaxan i stadstrafiken med 1 krona. Borgarna har som bekant beslutat nt höja stadsbusstaxan med 2 kronor och färdtjänsttaxans grundbelopp med 1 krona. Höjningen av koloniarrendena ville vi, tillsammans med övriga oppositionen, begränsa till högst 20 procent.

Ej full täckning för löneökningar

Förutom förslag på anslagshöjningar inom preciserade verksamhetsområden la DV också förslag om att i budgeten fullt ut lägga in pengar för löneökningar. De borgerligas, och tyvärr också socialdemokraternas, budgetförslag byggde på deras helt ogrundade tro på att löneökningen nästa år ska stanna på en procent. Enligt Sveriges Kommuner och Landsting

blir löneökningarna knappast under två procent. Drygt 32 miljoner (varav 7 till jämställda löner) ville därför DV, V och MP lägga till borgarnas förslag. (DV sa också nej till det generella sparbetinget på 1 procent som borgarna lagt ut).

Eftersom kommunen måste betala ut de löner som parterna centralt kommer överens om innebär det att alla löneökningar över 1 procent leder till ytterligare nedskärningar i verksamheten. Lönehöjningar på 2 procent skulle blåsa bort det mesta av de "satsningar" som S lagt in i sin budget om S-förslaget blivit antaget.

DV - enda parti med ett budgetförslag i balans

Finansieringen då? Kostar inte DV:s förslag en massa pengar. Jovisst. Totalt ville DV öka på borgarnas budget med ca 180 miljoner. Det kan låta mycket, men om man betänker att kommunens nettobudget för den årliga driften nu ligger på nästan 4 300 miljoner är det inte några svindlande summor det gäller.

Till skillnad från samtliga andra partier var DV berett att fullt ut finansiera utgifterna med intäkter och lägga en budget i balans. Hade vårt budgetförslag gått igenom så hade vi yrkat på en skattehöjning på 1 krona. Nu avslogs samtliga förslag, varför vi i den slutliga omröstningen om skattenivån valde att rösta med de tre andra oppositionspartiernas förslag om en höjning på 40 öre. Detta belopp är identiskt med de sänkningar av skatten som borgarna genomfört efter valet 2006

Ohållbart

Är det då inte oansvarigt med en så kraftig satsning mitt under ekonomisk kris?

Vi menar att det vore oansvarig att inte satsa på att upprätthålla och utveckla den kommunala servicen just nu under krisen. Nedskärningar leder till att fungerande verksamheter slås ut, att servicen försämras (vilket drabbar de mest utsatta sociala grupperna hårdast) och att det kostar stora summor att bygga upp verksamheter igen. Att som övriga partier låna till konsumtion menar vi är ekonomiskt ohållbart. Borgarna måste låna minst 26 miljoner för driften. Hade t ex MP:s budgetförslag gått igenom blev lånebehovet för driften 70 miljoner och i V:s fall ca 100 miljoner. Att låna för den dagliga driften av den kommunala verksamheten är inte hållbart. Och med tanke på nästa års val: ska en eventuell ny rödgrön majoritet ha som första uppgift att inarbeta ett gigantiskt underskott och avbetala en stor låneskuld – vad blir det då av möjligheterna att driva en rödgrön politik?

Kommunalskatten – ingen "platt" skatt

Men nog drabbar kommunalskatten de med låga inkomster väldigt hårt? Kommunalskatten är ju inte progressiv, dvs alla betalar ju samma procentsats rakt över? Nej, så är det inte. Det finns, genom grundavdraget, en viss progressivitet (innan brytpunkten för statsskatten nås) i kommunalskatten. Beroende på grundavdragets konstruktion är k-skatten inte platt. Grundavdraget är, i procent av inkomsten, högst vid låg inkomst och minskar sedan successivt i de högre inkomstklasserna. Den som har en lön på 10 000 kr/mån får därför betala ca 52 kr/månad mer i skatt vid en skattehöjning på 1 krona (inte 100:- mer vilket skulle vara fallet om k-skatten vore helt platt). Skattehöjningen blir för de allra lägsta inkomstnivåerna mindre än de höjningar av månadskortet i stadstrafiken som borgarna genomfört.

Avslutningsvis: Det blir kärva år framöver för de kommunala verksamheterna och för de lundaborna. Får borgarna lägga en budget även för år 2011 blir nedskärningarna ännu större. Och underskottet hamnar på 160 miljoner kronor. Som måste lånas upp och betalas i framtiden. Det är en social och ekologisk nedrustning det handlar om. Och borgarna kan nöjda och belåtna skylla allt på den ekonomiska krisen.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Borgerlig marknadsfundamentalism förstör utlandsföddas utbildning

”Personaluthyrning”, så kallades den organisationsmodell för modersmålsverksamheten som utbildningsnämnden beslöt genomföra den 14 maj 2008.

Modersmålsundervisningens rektor och personal protesterade liksom rektorerna på grundskolor och gymnasier. Protesterade gjorde också de elever och föräldrar som drabbades. Det nya beställarsystemet skulle innebära minskning av verksamheten, kaos i administrationen och ökade administrationskostnader.

Men modersmålsundervisningens röst är svag, den består av flera etniska grupper och dem kan man lätt nonchalera.

Så höstterminen 2008 satte man igång enligt den nya modellen. Systemet gnisslade. Missnöjet växte. På våren 2009 gick det inte längre att nonchalera problemen. Det blev nödvändigt att utreda frågan. Uppdraget gick till Jan Pernevall.

Volymminskning av modersmålsundervisningen 13,6 procent!

Jan Pernevalls utredning som presenterades 1 juni avslöjade en betydande kvalitetssänkning. Modersmålsundervisningens antal veckotimmar har sjunkit med 13,6 procent och kostnaden per elev har minskat med 12,1 procent. Flertalet elever har bara en lektion på 40 minuter i veckan.

Sönderstressade modersmålslärare.

Modersmålslärares arbetsbörda har ökat. 90 procent av lärarna anser att de har för mycket att göra. 46 procent av lärarna tycker det är svårt att varva ner. 51 procent upplevde ofta, mycket ofta eller alltid trötthet i arbetet., 55 procent besvärar sig av muskelspänningar, 36 procent har sömnproblem. Några har utsatts för negativ särbehandling på grund av etnicitet, kön eller tro. Sjukdomsfrånan har ökat till följd av stressen. Rektorernas tvingas ägna mer tid åt administration.

Utredarens sammanfattning och förslag

Utredaren sammanfattar: Modersmålsundervisningen är en omfattande verksamhet som i år berört 2351 barn. Volymen av undervisning har sjunkit med 13,6 procent.

Debiteringssystemet är otroligt svårarbetat. Ett läsår har förflutit utan att ordentliga scheman kunnat utvecklas. Det är mer än hög tid att skaffa nytt datorstöd. Arbetsbelastningen är mycket hög.

Den chockade utredaren avslutar med några förslag för att reparera de skador det nya systemet åsamkat lärare och elever.

1. Chefen för modersmålsverksamheten bör få ökat inflytande över operativa beslut och administrativa rutiner. (Det vill säga en återgång till det som gällde innan det katastrofala nya systemet började tillämpas)

2. Ett nytt skräddarsytt debiteringssystem måste införskaffas. (kostnad?)

3. Tills det har skett måste den administrativa personalen förstärkas med en projektanställning på minst halvtid.

4. Biträdande chefen för Modersmålsundervisningen ska vara schemachef. Lärarna på modersmålsundervisningen ska göra förslag. De formella besluten tas av rektorerna.

5. Ett enhetspris bör införas från 2010.

6. Minsta tid som erbjuds bör vara 40 minuter per vecka. (inte alla får så mycket)

7. Modersmålsverksamheten svarar för inköp av läromedel och debiterar skolorna. (Rektorerna har inte klarat det och många barn har långa tider varit utan läromedel).

8. Tremånadersregeln slopas, dvs ingen uppsägningstid

9. Skolorna bör faktureras två eller fyra gånger per

Ett förlorat år för modersmålsundervisningen.

Krav på att stoppa "Personaluthyrningsmodellen" framfördes redan i februari i fullmäktige, men majoriteten valde att köra på.

Det är inte första gången de borgerliga partierna attackerar modersmålsundervisningen. Under 1990-talet anklagades den för ineffektivitet. I början av 2000-talet beslöt en borgerlig majoritet om en utredning. Utredningen visade att modersmålsundervisningen i Lund var bäst i landet och partierna som begärt utredningen stod där med lång näsa.

Den här gången gav de sig på den utan någon utredning alls. När uppföljningen nu görs står de där med skammen.

Gunnar Stensson

Hemma och borta

Kommunalpolitiken i Lund har haft sin årliga högtid med 20 timmars debatt om nästa års budget. I Sydsvenskan stod det under rubriken "Oenig opposition lätt nerröstad" om hur splittrat vänsterblocket var. Ja tänka sig: när borgarna ville höja busstaxan med två kronor, ville (s) och (mp) bara höja med en och (v) och (dv) inte ville höja alls. Svåra motsättningar tycker Sydsvenskans kommentator i onsdags. Men de är ju totalt ointressanta – den borgerliga majoriteten körde i denna liksom i samtliga andra frågor över varje invändning. Det var så man undrade vad dessa två dagar skulle tjäna till. Borgarna arbetar med järnhård blockdisciplin.

Och då undrar man hur Sydsvenskans journalister tror det fungerar när man i torsdagens tidning talar om att den borgerliga alliansen "vann strid om skatten" och "drog det längsta strået" i årets budgetdebatt. Jaså, skulle de med sina goda argument och långsiktiga politik ha övertaget i debatten? Nej, det enda de gjorde var att de som vanligt fick fram sitt röstbaskap utan att på något sätt någon gång medgiva att de borgerliga ställningstagandena kunde ifrågasättas. Självkritik är inte deras starka sida. Och när de hellre låter budgeten sluta på minus än återställer skatten är deras motiv att Lund annars skulle bli en högskattekommun och inte attrahera inflyttade. Skulle det saknas folk som ville flytta till Lund? De står ju på kö och saknar bara bostäder!

Det allmänna hyckleriet nådde en ny topp när man antog som ett finansiellt mål att kommunen ska ha ett årligt resultat som uppgår till 2 procent av omsättningen. Några sidor längre fram underbalanserar man budgeten med ett antal miljoner. Och det beror inte på lågkonjunkturen. När konjunkturen var på topp för två år sen gick kommunen back med 80 miljoner sedan borgarna sänkt skatten. Hur ska medborgarna få respekt för politiken när dess utövare säger en sak och gör det motsatta?

"Tanten"

EU-valet har väl kommenterats nog, men myten Marit Paulsen och medias syn på henne är värt några rader. Ja ni vet, hon försummar ju inget tillfälle att tala om sig själv som "tanten", bondkärningen från Malung, som saknar fina manér men som med sitt oförfälskade sätt kan lära herrarna i Bryssel att ta reson och veta hut. Och det är så tidningarna har skrivit om henne. Det är förstås grundfalskt.

Marit Paulsen är i stället en oerhört medveten och skicklig politiker som vet precis vad hon gör och i den mån hon skulle tveka, snabbt inhämtar tipsen från PR-konsulterna. Hon är till yrket politiker och författare med ett drygt dussin böcker bakom sig. Politiskt började hon som socialdemokrat men insåg att avancemangsmöjligheterna var mycket större hos

folkpartiet där hon raskt blev andre vice ordförande. Hennes insatser i folkomröstningen 1994 för att få Sverige att gå med i EU kan ha avgjort den saken (på kuppen blev hon hedersdoktor vid Chalmers!). Sen satt hon i EU-parlamentet i en femårsperiod 1999-2004. I Euroomröstningen 2003 försökte hon göra om tricket från 94, men det gick inte den gången. Nu är det alltså dags igen för en ny period och nu har lönen höjts till 80,000 i månaden plus resor och expenser. Jag tror vi är många som gissar att det spelar en viss roll för Marit. Men är hennes framgångar oförtjänta? Nej, verkligen inte, hon är superskicklig. Men en oskyldig tant är hon minst av allt och det tycker jag behöver sägas.

Sanitetshistoria

Wer eine Reise tut has was zu erzählen, som tysken säger och det tänker jag inte översätta. Som bekant är det knappt några ungdomar som vill lära sig tyska, vilket jag har en intuitiv förståelse för, men ändå beklagar. Det visar sig nämligen att den tyska jag en gång lärde mig finns kvar i bakhuvudet och låter sig återupplivas. Så ta chansen, prova på lite av detta mjuka och vackra språk.

Alltnog. Jag ska först berätta om att en gång så där för fyrtio år sen så gästades socialdemokratiska studentklubben i Lund av LO-ekonomen, lundaförfattaren m.m. Nils Kellgren. Med honom åt vi pyttipanna i det lilla rum i AF-huset som jag tror hette TUA-rummet. Kellgren berättade då att på den plats vi satt så var det i slutet av 30-talet en stor herrtoalett. Studentvärlden då var i ännu högre grad än i dag djupt spritbemängd. Och som exempel på detta berättade han att på denna toalett fanns det då ännu en s.k. vomitoar, en utrustning mest känd från Tyskland. Det var en stor emaljerad vask i ett hörn, kompletterad med två rejäla vägghandtag.

Första gången jag kom till Hofbrähaus i München gick jag raka vägen till toaletten för att kolla om det fanns en vomitoar där. Jo, det fanns det, precis som jag beskrivit här. Nu var jag där igen i förra veckan och då var den ursprungliga utrustningen borta. I stället fanns i ett bås en modernare anordning, åtkomlig från alla håll och försedd med rinnande vatten, faktiskt påminnande om en dopfunt. Är då de ursprungliga vomitoarerna helt borta? Nej, mitt resällskap kunde när vi besökte ett annat värdshus berätta att där, på damtoaletten, fanns en av den klassiska sorten.

Från det depraverade Berlin

När vi ändå var ute och reste åkte vi förstås till Berlin också. och när man är där räcker det inte med att dricka öl, man vill också ut på andra dåligheter. Vi gick på Café Burger på Torstrasse, inte så långt från Alexanderplatz. Det är ett gammalt plyschigt och bedagat kafé och där öppnas, andra och fjärde lördagen var månad, *Russendisko* under ledning av en man som heter Wladimir Kaminer, också känd som författare. Ursprungligen var det ett ställe där emigranter från Sovjet träffades för att dricka och dansa disco till hemlandets musik. De sista åren har ryktet om stället spritt sig bland oss som gillar häftig musik. Efter flera skivor med namnet [Russendisko](#) är det nu ren kult. Det är t.o.m. så att Röda Kapellet spelar en av deras låtar, i Sverige döpt till "Lördagskväll i Minsk". Musiken karakteriseras av dem själva som „zwischen Zigeuner-Punk, Balalaika-Rock'n'Roll und Klezmer-Ska“.

Det skulle börja klockan åtta, men det var först efter elva som det blev lite liv och dans. Vid tolv var det fullt ös och vid ett var det rejäl trängsel. När man har dansat till den musiken en halvtimme hamnar man i lätt trance, detta även utan den vodka som förtäres på stället. Vid halv två gick vi gamle hem och missade därmed programpunkten *Götterdämmerung* som var utsatt till 03.00 och det *Party* med Kaminer som skulle börja 04.00. Enligt uppgift brukar öset hålla på till en bit in på söndagsförmiddagen.

Ja, så går det till i de stora världsstäderna. Missa inte Berlin! Trevlig sommar!
Lucifer

Tvåstatslösning med förbehåll

I förra numret av Veckobladet citerade vi en kommentar av ordföranden för den judiska lobbygruppen Antidefamation League i USA, Abraham Foxman, till Chabad-Lubavitch-rabbin Friedmans uttalande att judar borde döda sina arabiska grannar, alla män, kvinnor och barn. Foxman deklarerade att han inte var förvånad att det fanns rabbis med sådana tankar men att han var förvånad över att tidskriften Moment hade publicerat dem.

I en kommentar till Netanyahus svarstal i söndags till president Obamas tal framhöll nu Foxman att den viktigaste aspekten av Netanyahus tal var beskrivningen av hur en framtida palestinsk stat skulle se ut. Villkoret för Israels erkännande av en palestinsk stat var att det internationella samhället garanterade att den var demilitariserad.

Abraham Foxman var uppenbart störd av att debatten mellan Obama och Netanyahu förts offentligt och uppmanade USA och Israel att i fortsättningen undvika att diskutera i pressen. Detta gällde särskilt frågan om bosättningarna. Han hoppades att det skulle gå att nå framsteg i den anda av samarbete som präglade den historiska vänskapen mellan de två nationerna.

Bosättningsfrågan är central. I själva verket har Israel redan i vägkartan för fred lovat att stoppa bosättningarna, men trots detta vill Netanyahu att de ska fortsätta att utvidgas i takt med den naturliga tillväxten.

Netanyahus krav att Jerusalem ska tillhöra Israel kan inte accepteras av den muslimska världen. En förutsättning för fred är att Jerusalem får status som öppen stad också för muslimer och kristna.

”Våra viktigaste krav är att ockupationen upphör, en rättvis lösning för det palestinska flyktingarna och ett stopp för bosättningarna”, sa den palestinska myndighetens talesman Abu Rudeinah.

Däremot betecknade han Netanyahus villkor att den framtida palestinska staten skulle vara demilitariserad som ”en detalj” som kunde lösas i förhandlingar.

Den palestinske förhandlaren Erekat sa att Obama måste tvinga Netanyahu att tillämpa den överenskomna vägkartan för fred. Alternativet var våld, kaos, extremism och blodspillan.

Han sa också att den palestinska myndigheten måste nå enighet med Hamas.

Hamas-representanterna i Gaza förkastade Netanyahus tal: ”Han utplånade flyktingarnas rätt att återvända och erkände inte Jerusalem som huvudstad i en oberoende palestinsk stat.”

De motsatte sig också Netanyahus villkor att Israel skulle erkännas som en judisk stat, eftersom det innebär att en miljon arabiska invånare utesluts som likvärdiga invånare.

President Obama och EU har hälsat accepterandet av en tvåstatslösning som ”ett viktigt steg”, men är annars avvaktande.

Företrädare för den israeliska högern säger att Netanyahu förverkat deras stöd i och med accepterandet av en tvåstatslösning.

Sex frågor som måste besvaras beträffande tvåstatslösningen

Nu när Obama lagt sin tyngd bakom begreppet tvåstatslösning kan det mycket väl komma att bli verklighet om några år. Världsopinionen ger den ett överväldigande stöd. Det gäller inte minst flertalet israeliska judar.

Men vad innebär en tvåstatslösning, frågar Immanuel Wallerstein. Sex konfliktpunkter måste lösas.

Den första punkten gäller suveräniteten. Palestinierna föreställer sig förstås en fullt suverän stat. Men Israels politiska ledare är inriktade på en begränsad suveränitet. Det gäller t ex de väpnade styrkorna, kontrollen över gränserna och luftrummet.

Den andra punkten gäller gränserna. Både PLO och Hamas menar att det är en enorm eftergift redan att acceptera 1967 års gränser. De accepterar självfallet inte bosättningar i det ockuperade området och östra Jerusalem.

Den tredje punkten gäller den inre demokratin i Israel. Kommer icke-israeler också i fortsättningen ha begränsade medborgerliga rättigheter?

Den fjärde punkten handlar om huruvida de båda staterna definieras som sekulära stater eller som religiösa. Blir den palestinska staten en muslimsk stat? Kommer Israel fortsätta att vara en judisk stat?

Den femte punkten handlar om rätten till återvändande. Israel grundades på rätten för alla judar att återvända. De araber som fördrevs ur Israel kräver rätten att återvända. Detta har varit den svåraste knuten i hela den historiska debatten. Den handlar både om demografi och land. Palestinierna skulle möjligen kunna tänkas acceptera en symbolisk lösning om alla andra frågor löstes på ett sätt som de anser vara rimligt.

Slutligen gäller det bosättningarna. Palestinierna skulle kanske kunna acceptera att några bosättningar blev kvar där de är belägna. Men det är knappt troligt att bosättarna skulle acceptera vare sig att bo i en palestinsk stat eller att frivilligt återvända till Israel.

Vad har Obama gjort?

Han har intagit en fast hållning i två punkter som den nuvarande ultrahöger-regeringen vägrar att acceptera: Ingen fortsatt utbyggnad av bosättningarna och genomförandet av en tvåstatslösning. Det är positivt och modigt handlat i det amerikanska inrikespolitiska sammanhanget.

Men det kan riskera möjligheten till en verklig lösning. Antag att Netanyahu accepterar båda punkterna och sedan vänder sig till Obama och kräver att palestinierna gör motsvarande medgivanden. Han kommer att kräva medgivanden på alla de punkter som listats ovan – och det är punkter där palestinierna inte kan göra några eftergifter.

I så fall blir Obamas modiga gest inget annat än en sorts distraktion från de verkliga underliggande problemen.

Gunnar Stensson

Liten valanalys

Från en engagerad läsare i Landskrona har vi fått nedanstående sammanställning av FI:s resultat i EU-vallet.

Ystad 2,3%

Malmö 3,5%

Lund 4,1%

Simrishamn 5,4%*

Tomelilla 3,8%

Här är ett förslag till tolkning. Ystadsiffran är inte förvånande – Ystad är en konservativ stad. Malmö siffra är förbluffande hög, men speglar kanske Malmö nya ställning som högskolestad. Lunds siffra borde väl varit högre med stans feministiska traditioner. Vad gäller Simrishamn tror jag nog att det är stöd för den lokala kandidaten från Gladsax. Att Tomelilla, denna lantbrukskommun, når så högt som 3,8 kan handla om inflyttade 08-or. Österlen anses ju numera omfatta även Tomelilla.

SH, valanalytiker

Afghanistan

I förra veckan skördade USA:s luftkrig ytterligare tio civila afghaner livet. Fem av dem barn.

Till Al-Jazira säger USA:s ÖB David Petraeus att nivån av våld under förra veckan var den högsta i Afghanistans historia: – I varje fall sedan befrielsen.

Under perioden januari till maj räknas antalet angrepp till 5222, en ökning med nära 60 procent sedan samma period i fjol.

Och mer blir det utlovar ÖB:n – Barack Obama förstärker den militära närvaron: redan har han ökat från 32000 till 56000 och Petraeus förväntar sig att föra årets slut ha närmare 70000 soldater på plats.

USA:s och Natos styrkor i Afghanistan leds av en och samma fyrstjärniga general, sedan i måndags Stanley McChrystal. Natos nya befälsordning ger honom fria händer att genomföra hela skalan av strategiska, politisk-militära insatser.

Enligt New York Times har McChrystal fria händer att skapa sig sin egen stab. Dit handplockas den ena USA-generalen efter den andra. Han lär behålla en Jim Dutton, brittisk generallöjtnant, för att lugna sina europeiska allierade.

En talesman för Nato avfärdar sådan oro: – Oron bör inte handla om för mycket USA. Fokus bör ligga på att få fler från de allierade, både militära och civila.

Två städer i Kalifornien har beslutat att federala värvare till armén som vänder sig till unga under 18 år inte är välkomna. Justitieministeriet stämmer de båda städerna för att de saboterar regeringens strävan att militärt skydda USA.

För att ta värvning måste du ha fyllt 18, men värvarna vänder sig mot mycket yngre. Enligt The Recruiter Handbook är det viktigt att etablera tillit redan i sjunde eller åttonde klass.

Bland 16-åringarna har var fjärde funderingar på att ta värvning. Bland de fem år äldre är andelen ungefär en av tio.

De två städer där rekryteringen av minderåriga uppmärksammas som ett problem är Arcata och Eureka.

Anders Davidson

Ål, häger, rom och fläder

En skata hackade på en död liten ål vid dammarna i morse. Det var den första ål jag sett sedan i höstas. Första kapitlet i Isabella Lövin's bok "Tyst hav" handlar om ålen. Ett av vår planet's äldsta djur, 200 miljoner år, vandrar samma vägar som när Pangea började spricka upp. Den hade sitt lekområde i sprickan mellan Europa och Amerika. ICES – International Council for the Exploration of the Sea - varnar: Ålen, "det mest vidsträckta och högst utnyttjade enda fiskbeståndet i Europa är farligt nära kollaps."

Här stod jag nu vid en liten ål som redan genomgått många omvandlingar och vandrat genom Atlanten, en 200-miljonerårsål, som förband dammen med världshavet och stigen med Pangea.

Isabella Lövin valdes ju in till EU-parlamentets på MP:s lista med avsikten att bli rädda ålbeståndet. Men den här lilla söndertrasade ålen är förstas bortom räddning.

Vid Källbydammen med Pascal (6) såg vi för första gången sedan i höstas en häger. Den flög när vi kom.

Mer spännande var en oro på andra sidan dammen, där vattnet var mindre än en decimeter djupt (djupet varierar med regnmängderna, det här var före de senaste regnen). Vi gick dit.

Där vältrade sig en fet karp, i extas eller smärta. Den rullade runt som en tunna och visade sin grönableka buk, den slog med stjärten, den lyfte huvudet med röda ögon och sög in luft så att sidorna spändes som på en boll, den sprutade starka strålar ur buken så att sjögräs och dy rördes om. Där fanns ett par andra mer diskreta fiskar också. En tycktes suga sig fast, antagligen för att dia rom, men den stora honan slog sig loss med ett slag av stjärten och flyttade sig ett par meter.

Flädersnåren vid Höje å lyser vita. Efter plommon, körsbär, hägg, syrén, äpple och hagtorn är det fläderblommornas tid. De kan sköras direkt. Fruarna i Klostergården är ute med kassar och korgar.

Gunnar Stensson

Fyrpartimotion: Fond för klimatinvesteringar

Bakgrund

EU och Sverige har åtagit sig att minska koldioxidutsläppen från fossila källor. Sveriges regering har satt målet att minska koldioxidutsläppen med 40 procent till år 2020 (i förhållande till år 1990). Lund försöker via engagemanget i "Klimatkommunerna", LundaMaTs och genom LundaEko, Lunds program för ekologiskt hållbar utveckling, ta sin del av ansvaret. De åtgärder som har genomförts har minskat ökningstakten av koldioxidutsläppen, men inte lyckats minska de totala utsläppen.

Kommunens egna verksamheter är en stor källa till koldioxidutsläpp, och någon påtaglig förbättring av emissionsnivåerna kan inte skönjas. Nya grepp måste tas, inte minst vad gäller finansieringen, vilket är nödvändigt för att få fram resurser i ett ansträngt kommunalekonomiskt läge. Nedan skissar vi en möjlig väg, som vi menar har förutsättningar att verksamt bidra till att begränsa kommunens klimatpåverkan. I bästa fall skulle den också kunna bli en förebild för såväl andra kommuner som näringsliv.

En avgiftsfinansierad klimatifond

Vi föreslår att möjligheten att införa en intern koldioxidavgift provas. Syftet med avgiften är dubbelt: dels att skapa incitament för förvaltningarna att minska koldioxidutsläppen, dels att finansiera satsningar på miljövänligare teknik.

Koldioxidavgiftens storlek bestäms av den mängd fossil koldioxid som respektive förvaltnings verksamhet ger upphov till, i första hand gällande transporter (inkl. persontransporter i tjänsten). Avgiften betalas sedan in till en för kommunen gemensam, central klimatifond.

En koldioxidavgift bör utformas enligt följande kriterier:

1. Den skall vara låg i början och därmed enbart svagt styrande, men stiga för varje år och få en allt mer styrande effekt. På det sättet får verksamheterna en god möjlighet att ställa om transporterna i miljöanpassad riktning, vilket sålunda leder till en lägre avgift.
2. Beräkningen av respektive förvaltnings koldioxidutsläpp bör kunna kopplas direkt till miljöledningssystemet.
3. Koldioxidavgiften skall återföras till förvaltningarna och användas för att minska koldioxidutsläppen. Den får därmed en dubbel effekt. Samtidigt som koldioxidutsläppen innebär en kostnadsfördyring skapar avgiften incitament för att nedbringa utsläppen. För att investera i koldioxidsnål teknik och/eller organisation kan förvaltningarna få bidrag från fonden.
4. Avgiften ska vara enkel att administrera och medföra så litet merarbete som möjligt.

5. Externa anslag bör vara möjliga att söka och få för ett sådant initiativ. Detta ska noggrant undersökas för start av projektet.

I en inte alltför avlägsen framtid...

Flera av kommunens nämnder betalar in koldioxidavgifter till Lunds kommuns klimatfond och det finns nu medel för många av de klimatinvesteringar som behövs. Många nämnder tar i sin internbudget upp investeringar för att minska koldioxidutsläppen och därmed avgiften till klimatfonden.

Den nämnd som önskar kan få stöd från klimatfonden för att inköpa klimatvänligare bilar. Klimatfonden har även använts för att energieffektivisera uppvärmningen i alla våra skolor och förskolor och inte minst bidra till kommunens andel i det nya sidospåret till Lundalänken.

Vi hoppas att med vårt förslag nå två mål:

- att stimulera till minskade koldioxidutsläpp
- att skapa en klimatfond som möjliggör nya klimatinvesteringar.

Vi föreslår därför kommunfullmäktige att besluta att ge kommunstyrelsen i uppdrag **att lägga fram förslag att införa koldioxidavgift och klimatfond i motionens anda**

Sven-Bertil Persson, Demokratisk Vänster

Rolf Englesson, Miljöpartiet de gröna

Björn Abelsson, Socialdemokraterna

Mats Olsson, Vänsterpartiet